

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. maj 2023
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Freja Bruun
Sagsnr.: 2023-0030-8686
Dok.: 2807595

Besvarelse af spørgsmål nr. 567 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 567 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. april 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Anni Matthiesen (V).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 567 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad er ministerens holdning til, at oppustelige hopperedskaber omfattet af EU-standarden EN14960-2 (Nedgravede hoppepuder) af politiet kan fortolkes til at høre under ’Lignende oppustelige forlystelsesapparater’ i bekendtgørelsen om offentlige forlystelser §1, og hermed være underlagt en omfattende myndighedsbehandling, udover de regler, der i forvejen skal overholdes jf. bygningsreglementet?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, som jeg kan henholde mig til:

”Det primære formål med bekendtgørelse nr. 502 af 17. juni 2005 om offentlige forlystelser med senere ændringer (forlystelsesbekendtgørelsen) er at varetage hensyn til sikkerhed og offentlig orden. Bekendtgørelsens kapitel 1 indeholder bestemmelser om tilladelse til afholdelse af offentlige forlystelser. Det følger af forlystelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1 og 2, at politiet efter reglerne i bekendtgørelsen kan give tilladelse til offentlige forlystelser, herunder karruseller, gynger, skydeborde, vandrut-sjebaner, elastikspring, hoppeborge og lignende oppustelige forlystelsesapparater, klatrevægge, lykkespil, behændighedsspil, koncerter mv., og at en offentlig forlystelse ikke må drives uden politiets tilladelse.

Forlystelsesbekendtgørelsens § 1, stk. 1, er formuleret som en ikkeudtømmende eksemplificering af forlystelsesbegrebet. Forlystelsesbekendtgørelsen finder anvendelse på alle offentlige forlystelser. Hvis en forlystelse ikke har adgang for offentligheden, vil bekendtgørelsens regler efter Rigspolitiets opfattelse som udgangspunkt ikke finde anvendelse i relation til den konkrete forlystelse. Hvorvidt en forlystelse har adgang for offentligheden, beror på en konkret vurdering.

Det er politidirektøren på det sted, hvor forlystelsen skal drives, der tager stilling til, om tilladelse efter forlystelsesbekendtgørelsens § 1 kan gives, jf. forlystelsesbekendtgørelsens § 2, stk. 1. Det beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvorvidt en forlystelse er omfattet af forlystelsesbegrebet og dermed af kravet om tilladelse fra politiet. Ved denne vurdering lægges der bl.a. vægt på spørgsmålet om offentlighedens adgang, forlystelsens underholdende formål og forlystelsens farlighed.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at en hoppepude, herunder en nedgravet hoppepude, som udgangspunkt kan anses for et oppusteligt forlystelsesapparat på linje med en hoppeborg eller anden lignende oppusteligt forlystelsesapparat og dermed for en forlystelse, der kræver tilladelse fra politiet. Det vil dog som nævnt bero på politiets konkrete vurdering af forlystelsen i det enkelte tilfælde. Det skyldes, at brugen af en nedgravet hoppepude umiddelbart indebærer sådanne sikkerhedsmæssige risici, at disse er omfattet af forlystelsesbekendtgørelsen, hvis der er offentlig adgang hertil. Det gælder uanset, om de måtte være opstillet eksempelvis i en forlystelsespark, på en legeplads eller på en campingplads.

Det er Rigspolitiets opfattelse, at det er almindeligt, at forlystelsesapparater som omfattet af forlystelsesbekendtgørelsen også er omfattet af en standardisering. Dette er eksempelvis også tilfældet for vandruksjebaner og klatrevægge, der eksplicit er nævnt i forlystelsesbekendtgørelsen § 1, nr. 1. Det forhold, at forlystelsen allerede er godkendt efter anden lovgivning, betyder derfor ikke nødvendigvis, at forlystelsen ikke skal godkendes efter forlystelsesbekendtgørelsen.

Det følger dog af forlystelsesbekendtgørelsens § 5, at det er en generel betingelse for politiets tilladelse til offentlige forlystelser, at politiet skal holde sig underrettet om de enkelte kommunalbestyrelses almindelige stilling til, at der meddeles tilladelser til offentlige forlystelser i kommunen. Kommunalbestyrelsens holdning er vejledende for politiet ved afgørelsen af de enkelte ansøgninger. Politiet kan derudover tilbagekalde en tilladelse, hvis der sker overtrædelse af anden lovgivning, jf. forlystelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 6, nr. 2.”